

Huber Péter: 30 ápr. 9 A kereszténység születésnapja.

Előző írásomban (Keresztény Apológia) bizonyítottam a feltámadást, mint történelmi tényt. Egy régebbi írásom (Kik a keresztre feszítés felelősei?) emberi szempontból próbálta a felelősöket megnevezni.

Most azt szeretném megvizsgálni, miért is kellett Jézusnak a kereszten meghalnia. Nem emberi szempontból, hanem teológiai megközelítésből.

A legtöbb mai keresztény egyház axiómaként fogadja el, hogy bűnben születünk, és hogy Jézusnak bűneinkért kellett a kereszthalált elszenvednie.

Valójában a négy evangélium, kiemelten Jézus szavai ezt nem erősítik meg, ellenkezőleg!

A bűnben születés csak egy helyen a János Evangéliumában fordul elő, ott is a zsidók mondják egy vaknak.

„Felelének és mondának néki: Te mindenestől bűnben születél, és te tanítasz minket? És kivették őt.” [Jn.9:34]

János Evangéliumában Jézus a bűnben születésnek ellent mondó kijelentéseket tesz:

„Ha nem jöttem volna és nem beszéltem volna nékik, nem volna bűnük: de most nincs mivel menteniök az ő bűnöket.” [Jn.15:22]

„Ha ama cselekedeteket nem cselekedtem volna közöttük, a melyeket senki más nem cselekedett, nem volna bűnük; de most láttak is, gyűlöltek is, mind engem, mind az én Atyámat.” [Jn.15:24]

Ha viszont nincs bűnben születés, nincs eredendő bűn, akkor kizárt, hogy Jézus bűneinkért kellett megfeszíttessen.

János Evangéliuma így fogalmaz:

„Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt. Senki sem veszi azt el én tőlem, hanem én teszem le azt én magamtól. Van hatalmam letenni azt, és van hatalmam ismét felvenni azt. Ezt a parancsolatot vettem az én Atyámtól..” [Jn.10:17-18]

Jézus többször figyelmezteti tanítványait, hogy neki keresztfán kell meghalnia, s mindig megerősíti, hogy harmadnap fel fog támadni. Márk Evangéliuma háromszor említi ezt:

„És kezdé őket tanítani, hogy az ember Fiának sokat kell szenvedni, és megvettetni a vénektől és a főpapoktól és írástudóktól, és megöletni, és harmadnapra feltámadni.” [Mk.8:31]

„Mert tanítja vala tanítványait, és ezt mondja vala nékik: Az embernek Fia az emberek kezébe adatik, és megölik őt; de ha megölték, harmadnapra föltámad.” [Mk.9:31]

„Mondván: Ímé, felmegyünk Jeruzsálembe, és az embernek Fia átadatik a főpapoknak és az írástudóknak, és halálra kárhoztatják őt, és a pogányok kezébe adják őt;

És megcsúfolják őt, és megostorozzák őt, és megköpdösik őt, és megölik őt; de harmadnapon feltámad.” [Mk.10:33-34]

Máté 16:21, 17:23 és 20:18,19 –ben Lukács pedig 9:22, 18:31-33 és 24:7-ben átveszi ezeket.

Jézus tehát, mint látjuk, alaposan felkészíti tanítványait a kereszthalálra, de nem ad semmi magyarázatot annak okára. Itt legalábbis nem. Más a helyzet János Evangéliumában. Jézus itt megemlíti egy „Vigasztaló” eljövételét, aki három dologban meg fogja fedni a világot mintegy megmagyarázva a keresztfán történeteket:

„De én az igazat mondom néktek: Jobb néktek, hogy én elmenjek: mert ha el nem megyek, nem jó el hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm azt ti hozzátok.
És az, mikor eljő, megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében:
Bűn tekintetében, hogy nem hisznek én bennem;
És igazság tekintetében, hogy én az én Atyámhoz megyek, és többé nem láttok engem;
Ítélet tekintetében pedig, hogy e világnak fejedelme megítéltetett.” [Jn.18:7-11]

Ha a fentebb említett két, a bűnre vonatkozó igeverset is idevesszük, kijelenthetjük: ekkor született meg a bűn. Bűn az, ha nem hiszünk Jézusba, és bűnök bűne, hogy az emberiség képes volt Isten fiát keresztfára feszíteni!

Keményebb viszont a második az igazság mondanivalója.

„És hogy megjelent Kéfásnak; azután a tizenkettőnek;
Azután megjelent több mint ötszáz atyafinak egyszerre, kik közül a legtöbben mind máig élnek, némelyek azonban el is aludtak;
Azután megjelent Jakabnak; azután mind az apostoloknak;
Legutolszor pedig mindenek között, mint egy időtlennek, nekem is megjelent.” [1.Kor.15:5-8]

Írja Pál, s bevallom Jézus szavait figyelembe véve, ezt hazugságnak tartom! Jézus ugyanis csak nagycsütörtöki menybemenetele előtt jelent meg azoknak, kiknek megjelent. Jóval később Pálnak az igazság feddés értelmében nem jelenhet meg! Sem neki, sem „Jánosnak” (lásd mennyei jelenései), sem Mohamednek, sem senki másnak!

A harmadik az ítélet fogalmánál vagyok a legtanácstalanabb.

Ki is a világ fejedelme? A Sátán?

János Evangéliumában még két helyen olvashatunk róla:

„Most van e világ kárhozzatása; most vették ki e világ fejedelme:” [Jn.12:31]

„Nem sokat beszélek már veletek, mert jön a világ fejedelme: és én bennem nincsen semmije;” [Jn.14:30]

Ez sajnos elég kevés, hogy biztos következtetést levonjunk.

A Bibliában még egyetlen helyen lelhetjük fel e fogalmat

„Melyet e világ fejedelmei közül senki sem ismert, mert ha megismerték volna, nem feszítették volna meg a dicsőség Urát.” [1.Kor.2:8]

Kérdés ugyan arra a fogalomra vonatkozik-e?

De nézzük, ha se az Evangéliumok, sem Jézus nem beszél eredendő bűnről, sem arról, hogy Jézus bűneinkért kelet meghaljon, honnan ered e tévtan?

Sokáig azt hittem, Péter kelet legyen, hisz első levelében így ír:

„A ki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: a kinek sebeivel gyógyultatok meg.” [1Pét.2:24]

De most megvizsgálva az Apostolok cselekedeteiben tőle elhangzottakat kezdek kételkedni.

Mivel nem bizonyítható, hogy Péter maga írta a nevéhez kötött leveleket, ha az nem tőle ered, akkor nincs Bibliai alapja annak, hogy az ő vétke lenne.

Ez esetben Pálra vagy Barnabásra kell figyelniük

Leveleiben Pál nagyon sokat foglalkozik a bűnnel.

„Ki a mi bűneinkért halálra adatott, és feltámasztatott a mi megigazulásunkért.” [Roma.4:25]

csak egy a sok közül, ami bizonyítja, hogy Pál, ha nem is a szerzője de követője ennek az elméletnek.

A legdurvább megfogalmazása az ókori barbár zsidó hitnek viszont a Zsidókhöz írt levélben található.

[A történelem során sokan sok szerzőt vélték a levél írójának. Régebben én is elvettem a Barnabás személyét, mert mivel Timótheus e levélben szóba kerül, s mert Pál csak a második útján ismeri azt meg, amikor Barnabás nem volt vele nem tartottam valószínűnek, hogy kapcsolatban álltak volna. De aztán a Péter apostol cselekedetei apokrif iratot olvasva pontosabban a Vercelli töredék 4. részében ezt találtam: „... még inkább, hogy Pál nem volt Rómában, sem Timótheus, sem Barnabás, mert őket Pál Macedóniába küldte...” (angolból szabadon) csökkentek a kételyeim. Az a magától értetődő természetesség, ahogyan Tertulianusz (kb 140-220) a „De Pudicitia” művének 20. részében Barnabásnak tulajdonítja e levelet pár egyéb gondolattal megerősítve, erősen valószínűsíti számomra annak szerzőségét]

„És csaknem minden vérrel tisztítatik meg a törvény szerint, és vérontás nélkül nincsen bűnbocsánat.” [Zsid.9:22]

Azonképen Krisztus is egyszer megáldoztatván sokak bűneinek eltörlése végett, másodsor bűn nélkül jelen meg azoknak, a kik őt várják idvességökre.” [Zsid.9:28]

Szerintem a kereszthalál s feltámadásnak volt egy másik, gyakorlatiasabb oka is.

Ezt Jézus szavaival vezetném be:

„Akkor monda nékik Jézus: Mindnyájan ezen az éjszakán megbotránkoztok én bennem. Mert meg van írva: Megverem a pásztort, és elszélednek a nyájnak juhai.” [Mt. 26:31]

Hiába a három év tanítása, hiába a kellő felkészítés, az első komolyabb próbatétel, Jézus elfogása elegendő volt ahhoz, hogy a tanítványok elbujdossanak.

Ha nem feszítették volna Jézust a keresztre, ha nem támadt volna fel, és nem jelenik meg tanítványainak, azok nem kapták volna meg az a halált megvető bátorságot, mellyel útra indíthatták a kereszténység elterjedését.

Ez adta meg azt az erőt mellyel Péter ki merte jelenteni:

„Ezt a Jézust feltámasztotta az Isten, minek mi mindnyájan tanúbizonyságai vagyunk.”
[ApCsel.2:32]

„Az életnek fejedelmét pedig megölétek; kit az Isten feltámasztott a halálból, minek mi vagyunk bizonyosságai.” [ApCsel.3:15]

30 április 9-et, a feltámadás napját emiatt tekinthetjük a kereszténység születésnapjának.

(Las Vegas, 2019.05.05)

(Utolsó módosítás: 2019.05.27)